

2 Σεπτεμβρίου Παρακλητικός Κανών Μάρτυρος ΜΑΜΑΝΤΟΣ τοῦ ἐν Νικαίᾳ, μ. Γερασίμου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς καταφεύγοντας τῷ θεῷ ναῶ σου, καὶ τὴν θερμὴν σου
προστασίαν αἰτοῦντας, Μεγαλομάρτυς Μάμα παναοίδιμε, πάσης
ἀπολύτρωσαι, ἐπηρείας καὶ βλάβης, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ
δεινῶν συμπτωμάτων, ἡμῖν δὸς τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι, ...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Σὺ εἶ ὦ Μάμα, ἡμῶν
προστάτης. Γερασίμου.*

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στενώσεως πάσης ὀδυνηρᾶς, ἡμᾶς Μάρτυς Μάμα, διατήρησον
ἀσινεῖς, καὶ πάσης ἐν βίῳ δυσπραγίας, τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας τῇ
σκέπῃ σου.

Ὑπόθεν ἐπίβλεπον εὐμενῶς, ἡμῖν Μάρτυς Μάμα, καὶ
παράσχου ὥς συμπαθής, ψυχῶν καὶ σωμάτων θεραπείαν, τοῖς τῷ
ἁγίῳ ναῶ σου προστρέχουσι.

Ἐν θλίψεσι τάχιστον βοηθόν, πλουτοῦντές σε Μάρτυς,
ἐκβοῶμεν ἀπὸ ψυχῆς· βοήθει ἡμῖν πάση ἀνάγκῃ, καὶ πάσης βλάβης
ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον Κόρη τὴν χαλεπῶς, νοσοῦσαν ψυχὴν μου, ταῖς τοῦ
πλάνου ἐπιβουλαῖς, καὶ λῦσον παθῶν μου τὴν ὁμίχλην, τῇ φωταυγεῖ
Σου πρεσβείᾳ Πανάχραντε.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς Χριστοῦ Ἀθλοφόρος καὶ ἀρράγης πρόβολος, Μάμα τῶν
ἀεὶ ἀφορώντων πρὸς τὴν πρεσβείαν σου, δῖωκε πάντοτε, τὰς καθ'
ἡμῶν ἐπιθέσεις, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ προστασίᾳ σου.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ Ἅγιε, φέρειν
γενναίοφρονι γνώμῃ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἅπαν ἐπίπονον, καὶ τὸν
Χριστὸν ἐκδυσώπει, δοῦναι ἡμῖν ἔλεος, Μάμα δεόμεθα.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ προσβολῆς ἔνδοξε, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ
κινδύνων, καὶ περιστάσεων, ἀτρότους φύλαττε, τοὺς τῷ ἁγίῳ ναῷ
σου, Μάμα καταφεύγοντας, καὶ σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, σάρκα γεγονότα
ἀτρέπτως, ἐκ τῶν αἱμάτων Σου, σαρκὸς μου ἴασαι, καὶ τῆς ψυχῆς
τὰς ὀδύνας, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον, φωτὶ τῆς χάριτος.

Διάσωσον, Μάμα θεόφρον Κυρίου Μεγαλομάρτυς, τοὺς ἐν
πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, τῶν ἐν τῷ βίῳ κινδύνων καὶ
πάσης βλάβης.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεύειν ἀεὶ Θεῷ τῷ πανοικτίρμονι, μὴ παύσῃ σοφέ, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὡς ἂν παθῶν καὶ θλίψεων, οἱ τιμῶντές σε Μάμα ρυώμεθα, ὅτι τῇ σῇ ἀντιλήψει πιστῶς, προστρέχοντες χάριτος πληρούμεθα.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀντιλήπτωρ θερμότατος, πέλων Μάρτυς Μάμα τῶν εὐφημούντων σε, ἀφ' ἡμῶν ἀπαύστως δίωκε, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος ἐπήρειαν.

Ἡ σὴ χάρις ἐκλάμπουσα, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἡλίου ἐκάστοτε, διαλύει ζόφον ἅπαντα, Μάμα Ἀθλοφόρε πικρῶν θλίψεων.

Μὴ ἐλλείπῃς δεόμεθα, χεῖρα βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, ἐπορέγειν τοῖς ἐκ πίστεως, ἐπικαλουμένοις τὸ σὸν ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα ἐν σώματι, Κόρη Παναγία τὸν Ὑπερούσιον, ἀεὶ πρέσβευε δεόμεθα, σώζεσθαι τοὺς πίστει Σε δοξάζοντας.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόσων χαλεπῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος, καὶ μαστίγων ὀλεθρίων καὶ δεινῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Μάμα μακάριε.

Πλήρωσον ἡμῶν, τὰς αἰτήσεις Μάμα ἔνδοξε, τῶν θερμῶς προσκαλούντων σε σοφέ, οἷα πρέσβυς ἡμῶν μέγιστος πρὸς Κύριον.

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῶν θερμῶν σου ἀντιλήψεων, ἐκ τῆς ποιμένης σου ἀπέλασον μακράν, τὸν ὀρμῶντα καθ' ἡμῶν θῆρα ἀόρατον.

Θεοτοκίον.

Ὁμβρησον ἡμῖν, ὡς νεφέλῃ θείου Πνεύματος, ἀγαλλίασιν ὡς δρόσον νοητὴν, Θεοτόκε τοῖς ἐν θλίψεσι στενάζουσι.

Ὡδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σταγόσι, καὶ ἐπομβρίαις αὐλοῖς, τῶν σεπτῶν σου πρεσβειῶν
πρὸς τὸν Κτίστην, σβέσον ἡμῶν τῶν παθῶν τὰς καμίνους, καὶ τὰς
καρδίας ἡμῶν καταδρόσισον, τὰς τηκομένας τοῖς δεινοῖς, Ἀθλοφόρε
Χριστοῦ Μάμα ἔνδοξε.

Τοῦ βίου, τὴν χαλεπὴν ἡμῶν ζάλην, εἰς γαλήνην μεταποιήσον
Μάρτυς, καὶ ἀσφαλῶς καθοδήγησον Μάμα, ἐπὶ λιμένα τοῦ θείου
θελήματος, τοὺς παραβάσεσι πολλαῖς, θαλαττεύοντας φθόνῳ τοῦ
ὄφεως.

Ἀγγέλων, συγχορευτῆς Μάμα πέλων, σὺν αὐτοῖς διὰ παντὸς
ἐκδυσώπει, δαιμονικῆς ἐπηρείας καὶ βλάβης, αἰεὶ λυτροῦσθαι τοὺς σὲ
μακαρίζοντας, καὶ πάσης μάστιγος ἡμᾶς, ἀβλαβεῖς διασώζεσθαι
Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Κτίστην, καὶ Ποιητὴν τῶν πάντων, ἀπορρήτως
σωματώσασα Κόρη, σωματικῶν ἡμᾶς λύτρωσαι πόνων, καὶ ψυχικῆς
ἀθυμίας δεόμεθα, καὶ μετανοίας δίδου φῶς, τοῖς ἐν σκότει δεινῶν
παραπτώσεων.

Διάσωσον, Μάμα θεόφρον Κυρίου Μεγαλομάρτυς, τοὺς ἐν
πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, τῶν ἐν τῷ βίῳ κινδύνων καὶ
πάσης βλάβης.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ἐτοιμότατος, καὶ πρὸς Χριστὸν
πρεσβευτῆς Μάμας μέγιστος, ἀπαύστως ἰκέτευε Ἅγιε, πειρατηρίων
δεινῶν καὶ κακώσεων, ἡμᾶς ἀσινεῖς διασώζεσθαι.

Προκείμενον. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17 – στ' 2, 17 – στ' 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... **Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ὅρμον ὡς ἀχείμαστον, τὸν σὸν ναὸν κεκτημένοι, Μάμα παμμακάριστε, ἐν αὐτῷ προστρέχομεν μετὰ πίστεως, καὶ δεινῶν θλίψεων, καὶ πικρῶν κυμάτων, τῶν ἐν βίῳ ἐκλυτρούμεθα, τῇ ἀντιλήψει σου· ὅθεν ἐκβοῶμέν σοι Ἁγιε· εἰρήνην ἀστασίαστον, καὶ γαλήνην δίδου ἀτάραχον, πᾶσιν Ἀθλοφόρε, τοῖς μέλπουσι τοὺς ἄθλους σου φαιδρῶς, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου, εὐσήμεως κηρύττουσι.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, ἐκ χειρὸς τοῦ Σωτῆρος Μάμα πολυάθλε, προφθάνει καὶ λυτροῦται, κινδύνων πολυτρόπων, τοὺς καλοῦντας τὴν κλησίν σου· διὸ τὴν σὴν ἀρωγὴν, φωνοῦμεν οἱ ἐν πόνοις.

Συστροφῆς ὀλεθρίου, τῶν ἀεὶ τεκταινόντων θλίψεως καὶ δάκρυα, τῇ σῇ πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἀπάλλαξον πρεσβεία, Μάρτυς Μάμα τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γενοῦ ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προπύργιον θεῖον Μάμα πολυάθλε,
τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῷ ἱερῷ ναῷ σου, καὶ ζητοῦσιν ἐκάστοτε, τῆς
προστασίας τῆς σῆς, τὰς σωτηρίους δόσεις.

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκώθη ὡς οἶδεν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης δι' ἀγαθότητα, ἐκ
Σοῦ Παρθενομητορ, καὶ ὤφθη τοῖς ἐν κόσμῳ, διασώζων τοὺς
ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ῥῶσιν παράσχου, καὶ τὴν κατ' ἅμφω ὑγείαν, Μάμα ἔνδοξε
Μαρτύρων ὠραιότης, τοῖς καταφοιτῶσι, τῷ θείῳ σου τεμένει.

Ἀρρώστημάτων, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων, διαφύλαττε
ἀπαρατρώτους Μάμα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, τοὺς θείους σου
ἀγῶνας.

Σκέπε ἐκ πάσης, δαιμονικῆς ἐπηρείας, Μάμα ἔνδοξε καὶ δόλου
καὶ μανίας, τοὺς ἐκδεχομένους, τὴν ἀρωγὴν σου Μάρτυς.

Θεοτοκίον.

Ἵνα ὑμνῷ Σε, ὃ ὑπερύμνητε Κόρη, ἀκηδίας με χαλεπωτάτης
ῥῦσαι, καὶ τῷ θείῳ φόβῳ, τείχισον τὴν ψυχὴν μου.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Μαρτύρων ὠραιότης, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, Μάμα θεόφρον
Χριστὸν τὸν Πανάγαθον, διδόναι λύσιν πταισμάτων ἡμῖν δεόμεθα.

Ὁ μέγας εὐσεβούντων, καὶ θερμὸς προστάτης, ἡμᾶς μεγάλων
ἀπάλλατε θλίψεων, Μεγαλομάρτυς Κυρίου Μάμα πανεύφημε.

Ὑπάρχων φωτὸς πλήρης, Μάμα οὐρανίου, τῆς τῶν παθῶν
ἡμᾶς ῥῦσαι ζοφώσεως, ταῖς φωτοφόροις πρεσβείαις σου ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὰ Σὰ μεγαλεῖα, μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα Ἄχραντε, τὸν προελθόντα ἀφράστως ἐκ τῶν λαγόνων
Σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς....

Βλάστημα Μαρτύρων ὧν εὐκλεές, Μάμα Ἀθλοφόρε, ἡγωνίσω
μαρτυρικῶς, καὶ καταπαλαίσας, ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, λαμπρῶς
ἐμεγαλύνθης, θαυμάτων χάριτι.

Τῷ Χριστῷ ἐκ βρέφους ἀνατεθείς, Μαρτύρων τοὺς πόνους,
καὶ ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, ὑπῆλθες ἀνδρείως, Μεγαλομάρτυς
Μάμα, καὶ νίκης ἐκοσμήθης, τῷ διαδήματι.

Τοῦ πυρὸς τὴν φύσιν νενικηκώς, φέρων ἐν καρδίᾳ, πῦρ τὸ
αὔλον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θηρῶν ἀγρίων, ὁρμὰς ὡς χαλινώσας, ἀξίως
ἐδοξάσθης, Μάμα πολύαθλε.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῷ σεπτῷ ναῷ σου,
ῥῦσαι πάσης ἐπιβουλῆς, Μάμα Ἀθλοφόρε, καὶ δίδου ἡμῖν μάκαρ,
χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ψυχῆς καὶ σώματος.

Χαίρων ἐν τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ, πρὸς πῦρ ἡγωνίσω, καὶ
πρὸς ὕδωρ Μάμα στερῶς, καὶ καταπαλαίσας, τῆς πλάνης τὴν
ἀπάτην, τῆς οὐρανίου δόξης λαμπρῶς ἡξίωσαι.

Νόσων καὶ κινδύνων καὶ συμφορῶν, δεινῆς ἀθυμίας, καὶ
κακίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡμᾶς ἀνωτέρους, φύλαττε Μάρτυς Μάμα,
τοὺς μέγαν σε προστάτην, ἔχοντας Ἅγιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε....Δόξα.Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,
Καί νῦν.Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Μάμα εὐσεβούντων
προστάτα, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, πάσης περιστάσεως καὶ συμφορᾶς
χαλεπῆς, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσαι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τοὺς πιστῶς
προστρέχοντας, τῇ ἀντιλήψει σου· ἔχεις γὰρ πολλὴν παρρησίαν,
μάκαρ πρὸς Χριστὸν διὰ τοῦτο, δέχου τὰς φωνὰς ἡμῶν ἐκάστοτε.

Δέσποινα πρόσδεξαι,

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**